

Sygn. akt – IX Ka 708/13

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 6. marca 2014 r.

Sąd Okręgowy w Toruniu w składzie:

Przewodniczący – S.S.O. Rafał Sadowski (spr.)

Sędziowie: S.S.O. Aleksandra Nowicka

S.S.O. Lech Gutkowski

Protokolant – st. sekr. sąd. Katarzyna Kotarska

przy udziale Prokuratora Prokuratury Okręgowej w Toruniu Barbary Dryzner

po rozpoznaniu w dniu 6. marca 2014 r.

sprawy **T. S.** – oskarżonego z art. 270§1 kk oraz z art. 270§3 kk,

na skutek apelacji wniesionej przez Prokuratora Rejonowego w Toruniu – Centrum-Zachód,

od wyroku Sądu Rejonowego w Toruniu z dnia 22. października 2013 r., **sygn. akt VIII K 1342/13**,

I. uchyła zaskarżony wyrok w punkcie II. i III. tego wyroku i w tym zakresie – tj. w odniesieniu do czynu z art. 270§3 kk – postępowanie karne wobec oskarżonego T. S. umarza na mocy art. 17§1 pkt 7 kpk, zaś wydatkami poniesionymi w tym zakresie w obydwu instancjach obciąża Skarb Państwa;

II. w pozostałym zakresie zaskarżony wyrok utrzymuje w mocy;

III. zasądza od oskarżonego na rzecz Skarbu Państwa (Sądu Rejonowego w Toruniu) 60 (sześćdziesiąt) zł tytułem jednej opłaty za obie instancje i obciąża go wydatkami poniesionymi w sprawie w związku ze skazaniem go za czyn z art. 270§1 kk.

Sygn. akt IX Ka 708/13

UZASADNIENIE

T. S. został oskarżony o to, że:

- w dniu 7 września 2000 r. w T. podrobił zaświadczenie o zatrudnieniu i wysokości zarobków w ten sposób, że wypisał treść i złożył podpis za główną księgową A. Z. i opieczetował w celu posłużenia się nim jako autentycznym - **tj. o przestępstwo z art. 270 § 1 kk**
- w dniu 24 października 2000 r. w T. czynił przygotowania do fałszerstwa dokumentów przez nabycie świadectwa ukończenia technikum, zasadniczej szkoły i zaświadczeń o zatrudnieniu - **tj. o przestępstwo z art. 270 § 3 kk**

Wyrokiem z dnia 22 października 2013 r. Sąd Rejonowy w Toruniu, sygn. akt VIII K 1342/13, uznał:

w pkt I - oskarżonego za winnego popełnienia czynu zarzucanego mu w pkt 1 aktu oskarżenia tj. za winnego popełnienia przestępstwa z art. 270 § 1 kk i za to, na mocy art. 270 § 1 kk, wymierzył mu karę grzywny w wysokości 60 stawek dziennych po 10 złotych stawka

w pkt II - oskarżonego za winnego popełnienia czynu zarzucanego mu w pkt 2 aktu oskarżenia tj. za winnego popełnienia przestępstwa z art. 270 § 3 kk i za to, na mocy art. 270 § 3 kk, wymierzył mu karę grzywny w wysokości 60 stawek dziennych po 10 złotych stawka

w pkt III - na mocy art. 85 kk i art. 86 § 1 i § 2 kk w miejsce w/w jednostkowych kar grzywny wymierzył oskarżonemu karę łączną grzywny w wysokości 120 stawek dziennych po 10 złotych stawka

Zasądził od oskarżonego na rzecz Skarbu Państwa kwotę 120 złotych tytułem opłaty, kosztami postępowania obciążył Skarb Państwa.

Wyrok ten zaskarżył **na korzyść oskarżonego w odniesieniu do rozstrzygnięcia dotyczącego odpowiedzialności za czyn z art. 270 § 3 kk oskarżyciel publiczny**, zarzucając rażąco obrazę przepisów prawa procesowego w postaci art. 17 § 1 pkt 7 kpk poprzez uznanie oskarżonego za winnego popełnienia zarzucanego mu aktem oskarżenia czynu z art. 270 § 3 kk, w sytuacji, gdy postępowanie co do tego czynu zostało prawomocnie umorzone postanowieniem Sądu Rejonowego w T.z dnia 31 grudnia 2010 r.

W oparciu o powyższe skarżący wniósł o zmianę zaskarżonego wyroku poprzez uchylene rozstrzygnięć zawartych w pkt II i III.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Apelacja oskarżyciela publicznego okazała się zasadna.

Trafnie wskazał on na dopuszczenie się przez sąd orzekający naruszenia przepisów postępowania, które stosowanie do art. 439 § 1 pkt 8 kpk kwalifikować należy jako tzw. bezwzględna przyczyna odwoławcza. Zaskarżony wyrok w odniesieniu do orzeczenia o odpowiedzialności oskarżonego za czyn zarzucany mu w pkt V aktu oskarżenia faktycznie wydany został z obrazą art. 17 § 1 pkt 7 kpk, bowiem sąd ponownie wyrokował w tym przedmiocie, mimo tego, że postępowanie co do tego czynu oskarżonego zostało już wcześniej prawomocnie zakończone wydaniem postanowienia o umorzeniu postępowania z uwagi na przedawnienie jego karalności (postanowienie Sądu Rejonowego w T.z dnia 31 grudnia 2010 r. - k. 441).

Stwierdzenie powyższego uchybienia obligowało sąd odwoławczy do zmiany zaskarżonego wyroku poprzez uchylene rozstrzygnięć wydanych z naruszeniem powagi rzeczy osądzonej, tzn. zawartego w pkt II wyroku orzeczenia o odpowiedzialności oskarżonego za czyn z pkt V aktu oskarżenia i zawartego w pkt III wyroku orzeczenia o karze łącznej łączącej wymierzona za niego karę z karą za inny czyn przypisany oskarżonemu w pkt I wyroku, i umorzenia wobec niego postępowania karnego w tym zakresie na podstawie art. 17 § 1 pkt 7 kpk.

W pozostałej części – tj. co zawartego w pkt I wyroku rozstrzygnięcia, którym oskarżony został uznany za winnego popełnienia czynu z art. 270 § 1 kk zarzucanego mu w pkt IV aktu oskarżenia - zaskarżony wyrok należało utrzymać w mocy. Sąd odwoławczy nie dopatrył się w tym zakresie w zaskarżonym orzeczeniu żadnych uchybień mogących stanowić bezwzględne przyczyny odwoławcze, będących podstawą do uchylene wyroku z urzędu.

Wydatkami postępowania za obie instancje odnośnie czynu z pkt V aktu oskarżenia na podstawie art. 630 kpk obciążano Skarb Państwa. Natomiast w związku ze skazaniem za czyn z art. 270 § 1 kk na mocy art. 634 kpk w zw. z art. 627 kpk i art. 3 ustawy z dnia 23.06.1973 r. o opłatach w sprawach karnych (Dz. U. z 1983, nr 49, poz. 223 ze zm.) sąd odwoławczy zasądził od oskarżonego na rzecz Sądu Rejonowego kwotę 60 zł tytułem jednej opłaty za obie instancje oraz obciążył go wydatkami poniesionymi w sprawie.